*אסטרופיזיקה והחיים ביקום

אביב יעיש

- 1. מעגלים:
- $2\pi r$ (א) היקף מעגל:
  - πr^2 :שטח (ב)
- $4\pi r^2$:שטח פנים של כדור (ג)
  - 2. חוק ניוטון:
  - $M=rac{v^2r}{G}$ (ম)
- $G \approx 6.67 \cdot 10^{-11} m^3 kg^{-1} s^{-2}$ (ב)
  - 3. רדיוסים:
  - 3400km (א) (א)
    - .4 כדוה"א:
  - 6400km (א) (א)
- $150 \cdot 10^6 km$ ב) מרחק (ב)
- (ג) מהירות סיבוב כדוה"א סביב השמש: $\frac{30}{s}$. ניתן לחשב כך: רדיוס הסיבוב של כדוה"א הוא $2\pi r$ הוא לכן היקף המעגל הוא $r=150\cdot 10^6 km$ מקיף מעגל זה בשנה, לכן נחלק במספר השניות בשנה $365\cdot 24\cdot 60\cdot 60\cdot 365$ ונקבל את המהירות.
  - הגלקסיה. ממרכז ממרכז שנות אור ממרכז הגלקסיה. (ד)
    - $1ly \approx 365 * 24 * 60 * 60 * 300000 = 9.5 \cdot 10^{12} km$ .5
      - $3 \cdot 10^6 ly$ המרחק לגלקסיית אנדרומדה: 6.
        - .7 ירחים:
- (א) לאירופה יש אוקיינוס קרח ומקור אנרגיה (כוח הכבידה של צדק מעוות את אירופה, דבר שיוצר חום בליבה של אירופה ולכן האוקיינוס נוזלי מתחת לציפוי הקרח).

מרצה: עמרי ונדל, תשע"ו*

- (ב) טיטאן, ירחו של שבתאי, מכוסה בעננים ויש עליו נחלי מתאן נוזלי. הירח היחיד במערכת השמש עם אטמוספרה.
  - $A^3=T^2$ חוק קפלר השלישי.8
- 9. חללית מכדוה"א למאדים: המסלול הוא חצי מאליפסה שחציה למאדים: 0. חללית מכדוה"א למאדים: $r_{trip}=rac{r_{earth}+r_{mars}}{2}\Rightarrow t_{trip}=rac{\sqrt{r_{trip}^3}}{2}$ הוא מסלול מאדים:
  - $B=rac{L}{4\pi d^2}$. $b\simrac{L}{d^2}$:הבהירות הנראית עם ריבוע עם יורדת אירות הנראית 10
    - 11. כמות האור המוחזר מכוכב לכת יחסית לגודלו:

$$\frac{L_{planet}}{L_{sun}} = \left(\frac{r_{planet}}{d_{planet-sun}}\right)^2$$

- .12 גילוי כוכבי לכת:
- (א) שיטת הריקוד תנועת כוכב האם בשל המשיכה שמפעילה עליה הפלנטה. כיוון שהמשיכה הגרביטציונית הינה יחסית למסה ויחסית הפוכה למרחק, התגלו בשיטה זו בעיקר כוכבי לכת ענקיים הקרובים מאוד לשמש שלהם, דבר שהופך אותם לבלתי מתאימים להתפתחות חיים (הן בשל ההרכב והן בשל הטמפרטורה הגבוהה). עקרון הנדנדה:

$$M_1 r_1 = M_2 r_2$$

$$M_1 v_1 = M_2 v_2$$

(ב) שיטת הליקוי ⁻ הסתרת כוכב האם על ידי הפלנטה גורמת לירידה קלה בהארת הכוכב. בשימוש על ידי טלסקופ קפלר. מאפשר לגלות כוכבי לכת קטנים יחסית שאינם קרובים מאוד לשמש שלהם.

amount of light obscured during eclipse
$$=$$
  $\left(\frac{r_{planet}}{r_{sun}}\right)^2$ transit time $=$ $\frac{2r_{sun}}{v_{planet}}$

- (ג) אם נמצא חמצן באטמוספרה של כוכב לכת זה יהיה גילוי מרעיש חמצן פעיל ומתרכב עם האדמה. חמצן באטמוספרה אומר שמשהו מייצר אותו באופן אקטיבי.
- 13. גלי רדיו מלאכותיים משודרים בתחום תדירויות צר (מטעמי יעילות), לעומת גלי רדיו שמשודרים באופן טבעי, שהם בתחום גדול מאוד. טווח התדירויות המתאים ביותר לתקשורת בין כוכבית הוא 1-10Ghz
  - 14. שמש

- 700000km (א) (א)
- $5,778K = 5,505^{\circ}C$ (ב)
- (ג) קבוע השמש: 1370 ואט למ"ר. עוצמת האנרגיה שמגיעה מהשמש לכדוה"א.
- (ד) תפוקת אנרגיה: זהו שטח הפנים של הכדור המקיף את השמש ברדיוס מרחק כדוה"א מהשמש, כפול קבוע השמש: $4\cdot 10^{26}watt$
- (ה) גודל זוויתי ברקיע: 0.01 רדיאן. בזוויות קטנות הגודל הזוויתי כפול המרחק שווה לקוטר של העצם עצמו:

 $diameter - of - sun = 0.01 \cdot 150000000 = 1500000 = 1.5 \cdot 10^6 km$

- (ו) פני השמש: ממנה מגיע כמעט כל האור, נקראת פוטוספרה, עוביה כמה מאות ק"מ והיא אטומה. הטמפ' הממוצעת בה היא 6000 מעלות עד 2000 מעליה יש את הכרומספרה, שכבה דלילה ושקופה (יש שפריצים של כרומוספרה שמגיעים לחלס 10000 ק"מ). הטמפ' הממוצעת בה היא קצת קרה יותר מהפוטוספרה. מעליה יש שכבה דלילה מהאוויר שנקראית קורונה, היא הרבה יותר חמה והיא פולטת קרני רנטגן. הטמפ' בה גבוהה מאוד, ויכולה אפילו להגיע מעל 10^6c . הנוסחה שאנרגיה ליחידת שטח מתנהגת כמו t^4 נכונה רק עבור גוף אטום ולכן היא לא מסבירה למה הקורונה הדלילה פולטת יותר חום מהפוטוספרה.
- (ז) כתמי שמש לא זזים, אלא השמש זזה. הם קרים יותר מהשמש. יש לשמש מחזורויות של 11 שנים בין תקופות עם הרבה כתמים לתקופות דלילות.
  - (ח) מקור אנרגיה: בעירה גרעינית ־ 4 פרוטונים הופכים לגרעין הליום:
- יוטריום מתחברים לגרעין האוטריום, ומשתחרר ניוטרון. הדאוטריום 2 .i תופס עוד פרוטון, ונוצר גרעין הליום ^{8} גרעיני הליום ^{6} נפגשים ויוצרים גרעין הליום 4 תוך שחרור 2 פרוטונים.
- נקבל $E=mc^2$ מהנוסחה הליום. מהנוסחה 1993 נקבל בוב בתהליך הא מימן הופך ל $E=7\cdot c^2=6\cdot 10^{14} rac{J}{kg}$ שנוצרה אנרגיה:
- 10 השמש השמש מכאן לבעור. מכאן השמש של הפנימיים. iii מיליארד שנה.
- (ט) השמש כה דחוסה שפוטונים צריכים 100000 שנה כדי לצאת מהמרכז החוצה (כולה מרחק של 600000 ק"מ).
- (י) תעלומת הנייטרינואים: גלאי נייטרינואים גילה רק 50% מהנטריינואים שחזינו שהשמש תפלוט. גילו שזה קורה כי יש 3 סוגי נייטרינואים והנייטרינואים עוברים בין הסוגים. הגלאי גילה רק חלק. הנייטרינואים יכולים להסביר 30% מהחומר האפל
  - $R \sim \sqrt{L}$:קשר בהירות אזור ישיב. 15
- $\lambda_{max} =$ חומר גל קצר ובאורך קרינה פולט יותר פולט גבוהה יותר בטמפ' אוור :Wien וחוק יותר :Wien וחוק וותר פולט יותר פולט יותר פולט יותר אוור יותר בטמפ' אוור וותר בטמפ' אוור יותר פולט י
  - $\lambda = rac{c}{f}$:קשר בין אורך גל לתדירות. .17
    - :HR דיאגרמת.18

- (א) בהירות מוחלטת (הארה) לעומת צבע (או טמפ. שפה).
- מעל בסונים שווי רדיוס: האלכסון של השמש הוא 1 r_{sun} , כשהאלכסונים מעל 0.1r, 0.01r... הם מתחת הם 10r, 100r, ... הם
  - OBAFGKM oh be a fine girl kiss me (x)
  - (ד) 90% מהכוכבים בסדרה הראשית, 1% ענקים אדומים, 10%ננסים לבנים.
    - (ה) קשרי מסה:
    - $L \sim M^{3.5}$:מסה־בהירות מוחלטת של כוכבים בסדרה .i
      - $t \sim rac{1}{M^{2.5}}$:מסה־אורך חיים בסדרה בסדרה .ii $T \sim M^{0.5}$:.iii. מסה־טמפרטורה בסדרה הראשית:
      - - $L=4\pi\sigma R^2T^4$:תוק סטפן (ו)
    - $L=4\pi R^2 imes F$ = הארה כוללת שטח שטח א שטח פני הכוכב הארה ליחידת שטח א 19
      - 20. שיטת הפרלקסה למדידת מרחקים:
- (א) מחשבים את הזווית בין 2 קווי ראיה בין 2 נקודות המדידה ומשתמשים בה כדי למצוא את היתר. למשל, אם מודדים פעם אחת מכדוה"א ואז עוד פעם חצי tanlpha=lpha שנה אחרי. בזוויות קטנות
  - .1parsec = 3ly (2)
  - (ג) הפרלקסה של כוכב שהמרחק אליו הוא פרסק אחד תהיה שניית קשת אחת.
    - (ד) כש $d=rac{1}{p}$ כש d הוא המרחק בparsec וq וו $d=rac{1}{p}$
- (ה) ניתן למדוד באמצעים מודרניים זוויות עד למאית של שניית קשת, לכן ניתן .100parsec להשתמש בשיטת הפרלקסה רק עבור כוכבים שמרחקם הוא
- קטנה $A^\prime$ אותה הנראית הבהירות מוחלטת, אבל בהירות אותה אותה $A,A^\prime$ קטנה 21. נתון שלכוכבים $.\frac{d}{\sqrt{x}}$ נתון שהמרחק מAהוא Aהמרחק ניי. $.\frac{b_A}{b_{A'}}=\frac{1}{x}$: פי

$$\frac{R_{star}}{R_{sun}} = \sqrt{\frac{L_{star}}{L_{sun}}} \left(\frac{T_{star}}{T_{sun}}\right)^{-2}$$
 .22

$$\frac{b_{star}}{b_{sun-from-10-parsec}} = \frac{\frac{L_{star}}{L_{sun}}}{\left(\frac{d_{star}}{d_{sun-from-10-parsec}}\right)^2} \ .23$$

- 24. הסדר הנכון למדידת מרחקים הוא: 1. פרלקסה, 2. הסדרה הראשית, 3. כוכבים משתנים, 4. סופרנובות, 5. חוק הבל
  - .25 גודל כוכבים: בין עשירית ל100מסות שמש.
    - 26. סוף חיי כוכבים:
- (א) המסה הגבולית של צ'נדרסקר: המסה המקסימלית עבורה כוכב יהפוך לננס לבן
  - ביוטרונים לכוכב יקרוס לכוכב ($20M_{sun}$) מעל לכך (ומתחת לכוכב (ב)

- (ג) אם השריד שנשאר אחרי פיצוף סופרנובה הוא פי 2.5 ממסת השמש הוא יקרוס לחור שחור.
  - (ד) הדרך היחידה לגלות חור שחור היא אם יש לו בן זוג רגיל.
- 27. צפאידים כוכבים שהאור שלהם משתנהץ ככל שזמן המחזור יותר גדולת ההארה המוחלטת יותר גדולה. בעזרת זמן המחזור נחשב את ההארה המוחלטת ונשתמש בה כדי למצוא את המרחק באמצעות הנר הסטנדרטי.
  - .28 ברזל לא יכול לבעור.
- < סדר בעירה לפי שכבות (מחיצונית לפנימית): מימן הליום פחמן ניאון 29. חמצן אורן ברזל.
  - 30. יסודות החיים: פחמן, חמצן, חנקן ומימן
    - 31. גלקסיות
- (א) האבל גילה שבכל הגלקסיות ההסטה היא לאדום, ולכן כולן מתרחקות, כשההתרחקות ביחס ישר למרחק.

$$H_0=70rac{km/s}{Mpc}$$
 כש י $v=H_0d$ (ב)

, גיל היקום: חוק האבל הוא: $V=H_0R$ האבל הוא מרחק, גיל היקום: חוק האבל הוא האבל וו $V=H_0$ הוא האבל. מכאן נקבל: תכאן נקבל: $\frac{R}{V}$ הוא האבל הוא האבל נקבל נקבל: נשים לב ש $\frac{R}{V}$ הוא האבל נקבל

$$\begin{array}{lll} Age-Of-Universe & = & \frac{1}{H_0} = \frac{1}{70} \frac{Mpc}{km/s} = \frac{1}{70} \cdot \frac{3.086 \cdot 10^{19} km}{1km} s = 4.4 \cdot 10^{17} \frac{1}{3.154 \cdot 10^7} years = \\ & = & 13977715372.8 years = 1.4 \cdot 10^{10} years \end{array}$$

(ג) אפקט דופלר: רלוונטי רק עבור z קטן.

$$\begin{array}{rcl} \Delta \lambda & = & \lambda_{obsv} - \lambda_{emit} \\ z & = & \frac{\Delta \lambda}{\lambda_{emit}} = \frac{v}{c} \\ & \downarrow \\ v & = & zc = \frac{\Delta \lambda}{\lambda_{emit}} c = \left(\frac{\lambda_{obsv}}{\lambda_{emit}} - 1\right) c \;\; Mpc \end{array}$$

- (ד) הזרועות של גלקסיות לולייניות נוצר מהפרשים בצפיפות החומר ⁻ הצפיפות גורמת ל"פקקי תנועה".
  - (ה) סוגי סיבוב:
  - .i קשיח כל נק' על הדיסק מסתובבת באותה מהירות זוויתית.
  - ii. חוק קפלר ככל שמתרחקים מהמרכז, המהירות הזוויתית נמוכה יותר.
    - iii. דיפרנציאלי מהירות הסיבוב משתנה עם המרחק.

iv. במציאות ככל שמתקרבים למרכז הגלקסיה, המהירות נמוכה יותר, והחל ממרחק מסויים המהירות היא $\frac{km}{s}$. מכאן מסיקים שכל החומר בגלקסיה משתתף בכוח המשיכה, וככל שמתרחקים מהמרכז כוח המשיכה גדל כי יש יותר חומר.

32. שביל החלב

- (א) 10^{11} כוכבים.
- (ב) משלים סיבוב סביב צירו ב200 מיליון שנה.
- .(ג) בערך אור שנות שנות 25,000 ממוקם בערך מחמרכז.

33. הגיאומטריה של היקום

- (א) שטוח. סכום הזוויות במשולש הוא 180 מעלות, 2 קווים מקבילים ישארו מקבילים, שטח אינסופי. קורה אם צפיפות החומר שווה לגודל הקריטי.
- (ב) סגור. היקום כדורי סכום הזוויות גדול מ180, 2 קווים מקבלים נפגשים, שטח סופי. קורה אם צפיפות החומר גדולה מספיק.
- (ג) פתוח. הסכום הזוויות קטן מ180, 2 קווים מקבילים יכולים להתבדר. קורה אם צפיפות החומר קטנה מספיק.
- (ד) קרינת הרקע שנוצרה במפץ הגדולה תואמת לתחזיות שנעשו למקרה שהיקום שטוח. הפרשי הטמפרטורה בקרינה הם כתוצאה מתנועת כדוה"א דרך הקרינה האחידה.
- (ה) העקרון האנטרופי: אם היקום היה יותר צפוף, הוא היה קורס מהר מאוד ולכן חיים לא היו יכולים להתפתח. אם הצפיפות הייתה נמוכה מדי, החומר לא היה מתגבש לגלקסיות והיקום היה נשאר גז, שוב דבר שמונע יצירת חיים.
- (ו) נחשב את הצפיפות הקריטית: נתון שרדיוסו של היקום הוא R, כיוון שהוא $M:=
  hoo\cdot\frac{4\pi R^3}{3}$ משקלו הוא hoo, משקלו הוא $rac{4\pi R^3}{3}$ מסה לפי הרמז, נעריך את האנרגיה הקינטית של ההתפשטות של חפץ בעל מסה שנמצא על קצה היקום: $rac{6mM}{R}$ משוה:

$$=0.5mH_0^2R^2=\frac{GmM}{R}=\frac{Gm\rho o\cdot \frac{4\pi R^3}{3}}{R}\Rightarrow 3H_0^2=8G\rho o\pi \Rightarrow \rho o=\frac{3}{8}\frac{H_0^2}{G\pi}\approx 9\cdot 10^{-27}kg^1m^{-3}$$

- מהירות ממנו תהיה ממנו הבריחה מהירות כדי שמהירות מסה 34 כוכב בעל מסה מחורצשילד: כוכב בעל מסה $R = \frac{2GM}{c^2}$
  - 35. פרלקסה, הסדרה הראשית, צפאידים, סופרנובות, חוק הבל. פה צ סח!
    - .36. כוכבי לכת עם טבעות: שבתאי, צדק, אורנוס, נפטון.